

Sürgün

– Balturunc · 31 Ocak 2021

SÜRGÜN

Karanlık bir gecenin kanlı şafağında,
Kalemin kırıldığı hükmün fırarındayım.
Sürgüne mahkum bir perişanlıkta,
Yüreğimin derinlerinde dolaşıyorum.

İçim kan ağlarken yüzümle gülsem de,
Yaşadığım kahrı tek ben bilsem de,
Takatsiz dizlerimle, zavallı ensemdede,
Sanki ben dünyayı sırtımda taşıyorum.

Ne gözlerimde ışık var umudun adına,
Ne rüzgâr bir teselli fısıldıyor kulağıma.
Bir katre damlamıyor gökten avuçlarıma,
Firkatin çöllerinde yanıp tutuşuyorum.

Ne çileler doldurdum kucak kucak heybeme,
Ellerimle ok çektim, aynadaki kendime.
Adım adım götüren beni bu cehenneme
Yolların, taşlarını ellerimle döşüyorum.

Susarım, söyleyemem, hep içimde figanım
Bu ömür sürgününde, ne kadar da bizarım.
Af sahibinden bir gün, gelir diye fermanım,
Damarımda dolaşan, bir umutla yaşıyorum.

Yusuf BULDURUÇ